

מעניין, אך הסתה להמררה, כאשר היא באה מהשמאל, כרוגמת הפעילות הבלתי-חוקית של השונה ה'21 בקלקיליה, וזכה לגלאהרה בתיקשות ובכראונה, כאילו היתה זו פעילות למען שיחרור אסירי ציון, בעוד פעילויות דומות מהצד הימני של המיתרס, של מתנחלים או סתם פעילי-ימין זוכות לדרישה חריגה שמעית למיצוי-הדין בשם שילטון-החוק וההגנה על הדמוקרטיה.

לא יעורו לפעילי השמאל הפגנות-הס' תה כנגד המתנחלים, בתירוץ השחוק שהם הפוגעים בחיילי צה"ל. כל קצין וחייל בצ"ח יודע מי הם אלה הפוגעים בפעולות צה"ל בשטחים, ומי הצד שעוול להם, מאמ' צם ומארח אותם בבתיהם — פעילויות שמשום מה לא זוכות לסיקור תיקשורתי לתקן כלהו. הרצון העז מצד שמאלנינו לתקן במיקצת את דימוים השלילי בקרב חיילי צה"ל, ולהסיט את הוויכוח הציבורי לעבר המתנחלים הוא ניסיון תיקשורתי בווי, השם ללעג את המציאות האמיתית שבשטח.

היינו צריכים לחכות שכתב-הטלוויזיה בני לים יעקוב אחר אוטובוס, הנוסע מירושלים לבאר-שבע דרך חברון, כדי לחוות, טוויסוף, כיצד מתמודדת אוכלוסייה של 80 אלף נפש באלפי ניסיונות לרצח הנעשים בכבישי יהודה ושומרון מדי יום ולילה. האבנים שסיקר לים, ושכנסו לכל סלון בליל-שבת האחרון, היו צריכות להכות 17 חודש עד שהטלוויזיה הממל' כתיבת שלנו תתפנה מוטרות מרעישות, שהעסיקו אותה במשך כל אותה תקופה, כמו מיפגשי שמאלנים-עריבים, צרותיהם של תושבי ביתא ושאר ירקות, כדי להבין, ולוא במיקצת, את הטראגדיה העיקרית של האינתיפאדה: אובדן השליטה של צה"ל בשטח ואיתו אובדן הביטחון.

ועם הפגנה שכזו, ערב הפגנת שלום נוכשו כנגד המתנחלים, עוד עלולים לע' רוף ראשים בטלוויזיה הממלכתית שלנו. מישהו שם מסכן את כסאו... ●●● הטענה הנדושה בכל ויכוח פוליטי, שהעריבים לא משלמים מיסים, נכללת תמיד תחת ההגדרה "גועזות" ומוצגת כ" חסרת-בייסוס.

עתה מסר מנכ"ל הביטוח הלאומי נתונים מרדיוקים, שמשום מה מאמתים, טענה זו: חובם של בנייה-מיעוטים השכירים, המתווים 12% מכלל האוכלוסייה, עומד על 31% מכלל הגבייה במוסד. קצת קשה יהיה עתה לזעוק גועזות אל מול הנתונים הסטא' טיסיטיים. נכון, צריך לשים קץ לאפ' ליה... של היהודים. ●●●

החברים של אופירה

למועדון האקסקלוסיבי שהוא עומד בראשו, יקימו להן מועדון-חברים אחר, עממי יותר? האם חושש שטסל מהתחרות האם אין חשש זה מוכיח את הטענה שהבורסה היא למעשה מנופול, וכי מעמדה הוא אחד הגורמים לניוונה?

לפיכך אנו מצרפים את קולנו לטוענים שאין הבורסה יכולה לדרוש להיות גם הבורסה היחידה וגם הבורסה האקסקלוסיבית.

ארה חיקים

המתרוקן כמסלקה הלאומית לשאריות חברת-השפע במרכזה-ארץ. כמויות רשנות של זבל אורגני ואשפה אורגנית ייאספו ממידרכות תלאכיב ויועברו על-ידי רכבת ישראל ישר לדרום הארץ. קדימה הפועל! כמו ידינו נסריח את השממה.

מן העיר אל הכפר, בלי להייד עפק

מול חקלאות תוססת, אך גוססת, ליבי יר' צא אל אנשי התיישבות, שכצורה נואשת מחפשים פרנסה חלופית מתחת לארמה. אפשר להבין שרותים כגון ג'ילדים קיבוצי או חתונה ליד הכריכה, אבל קיבוץ נתיב ה"ה החליט להרחיב את המסורת הקיבוצית של הכנסת אורחים בבתי-מרמגוע עד הסוף. המשק ניסה למכור חלקות-קבר בקיבוץ לכל דורש: תאר לעצמך מיבצע-פירסום עתידית תחת הכותרת, "מנחת עולמים כעירוניים עם מניה ניצחית בתנועה הקיבוצית!" או "לא לה שמתים — למות אחרת!" למה לבנות עולם טוב יותר? עבור חופץ ירוקים תקבל מקום טוב טבול הירק בעולם שכולו טוב. העסק נפל: הירושלמים לא רצו להתגלגל בשירה מירושלים עד מקום שכחאל כנתיב ה"ה, ולהתגלגל בחזרה אליה באחרית הימים.

פוחים חיק

מזהירים את הציבור שעל איזור המרכז — תלאכיב יפו וחולון — עובר גל חטיפת תיקים. כנוכמבר אשתקד עברה מגפה דומה על בנייה-האומה במרכז-ירושלים: בקריית-הממשלה חטפו תיקים על ימין ועל שמאל, בכנסת ישראל אירע לא פעם שוד לאור היום, מלווה בפקודה "כולם להרים ידיים". בעיק' בות המיתון, חוטפי תיקים ומשאבים בכירת ישראל עברו הסבה מיקצועית, ועתה הם מתמחים בגניבת-דעת והיסול-חשבונות לע"י ני כל.

בורסה תחת כיבוש

את האפשרות שהעובדות קיימות: מדיניות הבורסה, מאז ומתמיד, היא לעודד חברות ותיקות וחדשות לגייס כספים... במטרה ליצור שוק-הון רינמי, שיתרום לצימחה ושימש תמריץ להתייעלות המשק. וזמ עם עלייה וביטחון מר שטסל? דינמי? צמיחה? התייעלות? לך תספר לפרס, הוא מחפש צמיחה כבר שנתיים.

שלישית, מסלף שטסל את המשתמע מן העובדות: "במיסגרת מדיניות זו, הגמישה הבורסה את הנחיות הרישום ויצרה את קרטימה המקבילה", המיועדת לחברות קטנות בעלות עסקי ריקוד ויסקי קצר". האם "שכח" מר שטסל שהדרישה העיקרית לגבי חברות ברשימה המקבילה היא הון עצמי מתואם של מיליון דולר? כמה חברות קטנות וצעירות בישראל מכיר שטסל, שיש להן הון עצמי מתואם של מיליון דולר?

לא, שטסל לא שכח דבר, באפיינו את ה' חברות שהבורסה נכונה לאפשר להן "חברות כמועדון האקסקלוסיבי ששמו הבורסה", מג' לה שטסל את צפונותיו: "הבורסה מעוניינת מאוד בהגדלת מיספר החברות הבורסאיות, ובעיקר גדולות ומבוססות, לרבות חברות ממשלתיות". טוב ויפה, אך מדוע אין שטסל מוכן שחברות שאינן יכולות להתקבל

דיאלה אשכוזי

איזון חוזר

מילחמה

המילחמה במיתון

הם חוזים משבר במערכת הפיננסית ה' עולמית. אומרים שפרס מחפש צעדים לדיר' נון הכלכלה. טוענים שישראל אינה ערוכה לקלוט עלייה, בגין המיתון המתמשך, ומז' כירים שאת מיתון אמצע שנות ה-60 פתרו דיין ורבינו, לא ספיר ואשכול. מה המכנה המ' שותף? לא חשוב מה יאמרו הכלכלנים מבית, חשוב מה שיעשו היהודים מחו"ל: מלבד הבי' ראת המשק בשיטת הלס-הקרב, יש מכשיר אחר לצמיחה כלכלית: עלייה המונית. שוכ' חים את גליהעלייה שבא בעיקבות מילחמת ששת-הימים. מחקריו של הר"ר דן גלעדיו מר' אים שלאורך כל תקופת המנטר, תקופות גאות, משבר והתאוששות במשק של המדי' נהיבדרך היו קשורות באופן ישיר לשיעור העלייה ולתנודות ביבוא הון. ב-1933, עם תחילת העלייה החמישית, עברה על הארץ תקופת שיגשוג, בשעה שהמערב היה שרוי בעיצומו של "המשבר הגדול", ההיסטוריה אומנם לא חוזרת על עצמה, אבל יש פתח לתיקוה.

שאריות מסיר הבשר

יש להפריד מחדש את רכבת ישראל מרשות-הנמלים, ולהקים לאלתר את תבורת הובל הלאומית. בהיעדר תעסוקה, נוטשים חיילים משוחררים מירוחם, שדרות ונתיבות את הגגב לסוכת נתיבי נמלית-עופה כן-גוריון. אין ואקום: ברוח הזמן, הוצע לנצל את הגנג

עבודה עברית

למני שנים כמה, בלא מעט ריגשה, נעקדה ונשחטה פרה קדושה. "מי יבנה בית בתלאכיבו" — שאל ניוקא את אביו, והמצלמה שייטה בין ערבים "מבואסים", מבוססים, עומסים, באבן כוססים, במעלה פיגום, על ראש הגג, ליד עמוד, יוסוף, אחמד, מנסור ומחמוד. "אנחנו החלוצים" — שוררה המקהלה, והעם נתקף לחלה,

בכל יומן, בכל דיון רב-משתתפים או בטנדו, נטען כי הידרדרנו מוסרית, כי הכיבוש משחית, מכיוון שאין עוד עבודה עברית, שנהיינו כגזע אדונים, ובלי עבדינו חיינו משותקים. (אגב, כל הצולמים לא נראו חורשי מענית כל המתדיינים לא נראו כמקמי אשפתם,

גם המומחים לדבר לא מחו ויעתם כאבותיהם המייסדים אנשי העבודה העברית. עבודתם נעשתה באצבע מורה: "כך תעשו", וזה לא בסדר" ובשיתותיו ירדו עלינו מכל עבר.) ביום הלווית אבי סספורטס, עת נקהלו שכנים, ידידים וסתם אנשים שבכו ואבלו, וקראו לאסור כניסת ערבים לישראל, להסתדר בלעדיהם ויעזור האל, נבהלה התיקשורת וזעקה: — "ומה על פרנסתם, והמצוקה?!" "מי ילבב לנו לבנים, מי יעמוד על הפיגומים? מי יבנה את תלאכיב ואת סביון, הרצליה-פיתוח ורמת השרון?" ויצאו מהשק המרעעים כולם, המחווייבות הפוליטית ומידת תלותם. והכי חמור —

קל להיות יפיוף בנפש ובגוף כשאחר משלם את החשבון, אך הגש השטר למרעון והכיעור יחשף ויצחן — כמו כל ירקבון.

אילנה אדם